

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11-uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogi ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta	6 » 60 » » 3-30
četrt leta	3 » 40 » » 1-70

Posanične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na ročnino se ne oziramo.

Oglasi in poslonice se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje drke po prostora. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korénski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Našim okrajnim šolskim svetom v preudarek.

(Članek izven uredništva.)

Pod tem naslovom je priobčila »Gorica« v št. 77. članek, na katerega bi radi nekoliko odgovorili.

Članek premlewa staro pesem, da so okrajno-šolske dokade v slovenskih okrajih zelo visoke in celo v primeri s Furlanijo in Gorico previsoke.

Priznava dejstvo, da visokost doklad ima na vesti posebnost naše dežele, kjer imamo le okrajne šolske zaloge, a povsod drugod v Avstriji imajo poleg teh še deželno-šolske zaloge.

Das ist der Fluch der bösen Tat, t. j. prokletstvo, katero so nam nakopali naši slovenski deželni poslanci leta 1870. Da, da, to se pravi imeti take poslance, kakoršnih mora imeti slovenski narod nekda in sedaj. Kakor so jo nekda zavozili takratni poslanci, tako jo utegnejo zavoziti v drugem obziru sedanji, ker Slovenci imamo pač nesrečo, da pri volitvah se ne gleda na zmožnost, ampak na kaprico. Nasledniki pa trpite in kolnite svoje prednike!

Namen članka v »Gorici« pa je, da bi se znižali troški v slovenskih okrajih pri potrebščinah za kurjavo, ker meni, da podnebje v goriški okolici je tako milo kakor v mestu in Furlaniji. Tukaj pa se je vrezal člankar do kosti. Podnebje v Furlaniji je res milo, da nima primere z goriško okolico. Banjska planota pa ima zelo mrzlo podnebje, Vipavska dolina je pod vplivom burje, druga okolica pa pod severjem, posebno Kanalska dolina. In vendar nas primerja člankar s Furlanijo!

Ako bi obveljal predlog »Gorice«, da bi sklenil okrajni šolski svet za goriško okolico znižati potrošek za kurjavo, bi videli kmalu vspeh. Učiteljstvu, katero večinoma oskrbuje ogrevanje šolskih prostorov, svetujemo, naj takoj

opusti tak posel in tudi oni za snaženje ter sploh oskrbovanje šolskih prostorov in poslopij. Nalogo naj bi prevzel kdor koli, magari oni člani okrajnih šol. svetov, ki bi glasovali za tak predlog. Učiteljstvo bi moralo biti s tem le zadovoljno, kajti večino dni v zimi bi bilo brez pouka radi mraza v šoli. Videli bi pa tudi, koliko škode bi bilo na šolskih poslopjih. Dandanes, ko je vse drago, drva že sama ob sebi, a še bolj delavci in dekle, katerim bi se moralo poveriti oskrbovanje! Vsaka šola bi morala imeti šolskega slugo, kakoršnih že imajo drugod. Samo osobe stane drugod več, kakor pri nas drva in oskrbovanje poslov glede ogrevanja, snaženja in drugega oskrbovanja. Torej, ako hočete tu varčevati, le na delo. Ako je drugim prav, prav bo tudi učiteljstvu, ki se tako reši najsitnejšega posla. Ako pa pridejo okrajji do nasprotnega vspeha, naj vedo, kdo je temu kriv. Prekasno pa bode mledovanje potem, kakor je zdaj glede okrajnih šolskih zalogo mesto deželnega. Kar so zakrivilli glede poslednjega takratni slovenski deželni poslanci, to bi sedanji zastopniki okrajnih šol. zalogo.

Tudi potrošek za knjižnice in učit. konference bode člankarja v oči. Kar zadeva teh potroškov, nima učiteljstvo gotovo nič od njih. Ako je drugim prav, da se tudi povsem odpravijo, bode učiteljstvu tudi. Okrajne učiteljske knjižnice vzdržuje lahko učiteljstvo samo s svojimi doneski, glede tistih par knjig, katere dobijo vsako leto šolarske knjižnice, pa tudi ne bode ob svet, če tudi bode naša mladina čitala molitvenike in drugo tako blago, ki ga izdaja Družba sv. Mohora, da drži naš narod pod duhovskim jarmom! Seveda, drugod skrbijo za take reči drugače, pri nas pa še ta malenkost bode v oči sedanje osrečevalce naroda. Zato pa se Slovincem tudi godi tako, kakor se nam.

Da ne more člankar drugače, da se obregne ob »šolske palače«, je

umljivo samo posebi. Ti moj Bog, kakšni so ti naši osrečevalci naroda v nasprotnem taboru. Ako izdaja naše ljudstvo največje zneske za farovže, v katerih živita duhovnik in kuharica, molčijo naši klerikalei, ko grob. Še nikdar ni zinil kdo v klerikalnih listih besedice v tem obziru. Proti šolskim zgradbam pa hujska že vsaka baba, pričenši od škofa Mahniča (v nekdanji stari »Soči«) do zadnjega mežnarja. Dve do tri sobe za celo učiteljevo družino bodejo v oči, pet do šest in še več sob za dve osebi pa niso nič. Zaslepljenost.

Res je sicer, da se zdé na videz nekatere šolske stavbe kot palače, a vedite, da to so radi mladine, ki mora biti dan za dnevom v šoli. Kaj pa naše cerkve? Ali niso to palače? Združite cerkve in farovže, pa dobite res v vsaki občini pravo pravečato palačo, ki služi le dvema osebam vsak dan, a drugim občinarjem le vsak teden par ur.

Tu je potrata, drugače kakor pri šoli. In pa ono, kar je v cerkvi kot luksuz in nič drugega. Na tisočake se troši za zvonove, za mramornate drage oltarje, zlato, srebrno, svileni itd. dragoceno cerkveno opravo itd. itd. Vsega tega ne vidi člankar v »Gorici«, ker videti noče, ker mu je klerikalizem zatemnil vid; spodtika pa se ob šolo in troške, ob šolska poslopja, ki komaj zadoščajo nujnim potrebam.

Ali nič ne ve za mnogo učiteljev in še več učiteljic, ki se morajo potikati po kmečkih krčmah, ker za borno odškodnino ne morejo najeti primerne stanovanja, ako bi se tudi dalo najeti.

»Bodite neizprosni glede drugih šolskih potrebščin,« kliče člankar udom okrajnih š. svetov ter jim stavi v izgled »centezmarje« v Furlaniji. Lepa je ta! Kar je slabega kje med našimi sosedi druge narodnosti, to naj nam bode Slovincem v izgled; kar je pri njih dobrega, pa molčimo o tem.

Glede »centezmarjev« v Furlaniji radi priznamo, da so furlanski zastop-

niki v Gradiščanskem okraju v marsičem slabiji kakor slovenski v slovenskih okrajih. Čast jim! Vedo gotovo, da razmere v Furlaniji so drugačne, da tam vlada kolonski sistem in da bogati veleposestniki furlanski nimajo posebno srca za trpina kolona in ne za njegove otroke.

Ko že stavi člankar furlanske »centezmarje« našim zastopnikom v izgled, postavimo mi v izgled in posnemanje sklep goriškega mestnega zastopstva glede troškov za šolstvo in učiteljstvo.

Slovenski okrajni šolski zastopi so sicer priznali malenkostno draginjsko doklado nekaterim učiteljem, mestno zastopstvo v Gorici pa je priznalo vsemu učiteljstvu v obsegu goriškega mesta take draginjske doklade, ki so zjednačile dohodke učiteljstva z onimi dohodki, kateri bi mu šli po tem, ko bode potrjen novi zakonski načrt, katerega je sprejel deželni zbor v zadnjem zasedanju.

To je jedino pravično. Tako bi morali storiti vsi okrajni šolski sveti in sicer iz sledečih neizpodbitnih razlogov: Vsi okrajni šolski sveti so se izjavili svoječasno — pred tremi leti, če ne že prej — da učiteljstvo je nujno potrebno zboljšanja. V deželnem zboru so vse stranke in stranice soglasno priznavale, da se mora zboljšanje doseči. In pri vsem tem učiteljstvo še nima zboljšanja, ker mu ga nočejo dati oni, ki so sami to priznavali in celo sklenili, da se ima zboljšanje izvesti. Ker pa se oni sami niso mogli ali niso hoteli zjediniti, da bi sestavili tak načrt, ki bi bil goden za potrjenje, mora trpeti po krivdi drugih učiteljstvo.

Ako ni tako postopanje v nebo vpijoč greh, potem pa ne verjamemo več niti v greh niti v nebo. In vendar vse molči k takemu grehu — tudi okrajni šolski sveti de-

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Predno pokliče kočijaz vratarja, se odpro težka omrežna vrata. Videli so, da prihaja grof, ki je bil v Parizu in v Rimu in povsod navajen postrežbe, hitre kakor blisk. Kočijaz je torej lahko zapeljal skozi vrata in opisal polkrog, ne da bi moral pred vrati čakati, in vrata so bila že zopet zaprta, ko so kolesa voza še šumela po pesku na potu.

Voz obstane na levi strani stopnic. Dva moža stopita k vratom kočije; jeden je Ali, ki se nasmehlja svojemu gospodu z odkritim veseljem, za kar ga Monte-Cristo v plačilo samo priprosto pogleda.

Drugi ponižno pozdravi in ponudi grofu svojo roko, da bi mu pomagal iz voza.

»Hvala, gospod Bertuccio,« pravi grof ter skoči z lah-koto na tla. »In notar?«

»Je v malem salonu, Ekscelexca,« odvrne Bertuccio.

»In posetnice, glede katerih sem vam naročil, da jih dajte tiskat, kakor hitro izveste hišno številko?«

»So preskrbljene, gospod grof; šel sem v Palais-Royal k najboljšemu bakrorezu, ki je v moji prisotnosti graviral tablico. Prvo karto, ki jo je odtisnil, sem dal takoj odnesti po vašem naročilu h gospodu baronu Danglarsu, ulica Chaussée d'Antin, št. 7; druge leže na kaminu v sobi Vaše Ekscelexce.«

»Prav. Koliko je ura?«

»Štiri.«

Monte-Cristo odda rokavice, klobuk in palico svojemu francoskemu slugi, istemu, ki je čakal v prednji sobi grofa Morcerfa; nato odide v spremstvu Bertuccia, ki mu pokaže pot, v salon.

»V tej prednji sobi je jako slab marmor,« pravi Monte-Cristo, »upam, da ne ostane dolgo tukaj.«

Bertuccio se prikloni.

Notar je čakal, kakor je povedal intendant, v malem salonu.

»Ali ste vi gospod notar, ki je pooblaščen s tem, da proda hišo na deželi, katero želim kupiti jaz?« vpraša Monte-Cristo.

»Da, gospod grof,« odvrne notar.

»Ali je kupna pogodba pisana?«

»Da, gospod grof.«

»Ali ste jo prinesli s seboj?«

»Tukaj je.«

»Jako prav. In kje je hiša, katero želim kupiti?« vpraša Monte-Cristo malomarno pol Bertuccia, pol notarja.

Intendant napravi gesto, hotečo reči: »Jaz ne vem.«

Notar začudeno pogleda Monte-Crista.

»Kako,« pravi, »gospod grof ne ve, kje je hiša, katero kupuje?«

»Ne, pri moji duši,« pravi grof.

»Gospod grof je ne pozna?«

»In od kod naj jo poznam, vraga? Danes zjutraj sem prišel iz Cadrixa in sem prvič v Parizu, da, celo prvič na Francoskem.«

»Torej je stvar vsekakor druga,« odvrne notar. »Hiša, ki jo kupuje gospod grof, se nalaga v Auteuilu.«

Pri teh besedah Bertuccio vidno prebledi.

»In kje je Auteuil?« vpraša grof.

»Dva koraka od tod, gospod grof, takoj onstran Passya, krasno sredi Boulogneskega lesa.«

»Tako blizu!« pravi Monte Cristo. »A to vendar ni na deželi. Kako, vraga, ste mi mogli izbrati hišo pred vrati Parisa, gospod Bertuccio?«

»Jaz!« vsklikne intendant, izvanredno razburjen, »ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite...«

»Da, res je,« odvrne Monte Cristo; »čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu »hiša na deželi.«

»Čas je še,« pravi Bertuccio živahno, »in če mi Vaša Ekscelexca naroči, naj grem iskat hišo kam drugam, bodisi v Enghieu, Fontenay-aux-Roses ali Bellevue, gotovo najdem kaj izvrstnega.«

»Ne, ne,« pravi Monte Cristo brezskrbno, »ker imam že to, jo hočem tudi obdržati.«

»In prav storite tako,« pravi živahno notar, ki se je že bal, da izgubi svoje nagrajo; »to je krasno posestvo: živahne vode, gosti lesovi, udobna, dasi že dolgo zapuščená posest, ne da bi računil opravo, ki je sicer stara, a dragocena; zlasti odkar iščejo ljudje starin. Oprostite, gospod grof, toda mislim, da se hočete ravnati po okusu svojega časa.«

»Naprej, naprej,« pravi Monte Cristo; »torej je primerna?«

»O, gospod, več kot to; naravnost divna je!«

»Vraga, take prilike ne smem zamuditi,« pravi Monte Cristo. »Če vam je prav, pokažite pogodbo, gospod notar.«

In samo površno pogleda na mesto, kjer je bila označena lega hiše in ime gospodarjevo, ter hitro podpiše.

»Bertuccio,« pravi, »dajte gospodu petinpetdeset tisoč frankov.«

loma. In tako molčanje je po naukih naše vere tudi greh. Vrag vzemi greh in take grešnike, kiga doprinašajo z mirno vestjo. No, doprinašajo greh na greh, ker se gre le za ubogega učitelja.

In se kljub temu še dobe ljudje, ki v glasilu večine slovenskih poslancev hočejo predlagati, da bi se razmere celo poslabšale.

Koliko časa še bodo trpele take razmere?!

Primorje v proračunu za leto 1906.

Po finančnem zakonu za l. 1906., ki ga je predložil v torek finančni minister državni zbornici, so za Primorje določeni nastopni stroški:

Ministerstvo za notranje stvari: notranja oprava in razsvetljava za okrajno glavarstvo na Volovskem v novem uradnem poslopiju 10.000 kron, popravki na eraričnem vladnem poslopiju v Pulju (2. obrok) 4800 kron, notranja oprava nove namestniške palače (3. obrok) 125.000 kron.

Za gradnje cest:

Državni prinosi za dodelanje ceste med Sv. Nedeljo in Vrbnikom na otoku Krku 4000 kron, za dodelanje ceste iz Podgorja do okrajne meje v Jelovcih (okraj Koper, 1. obrok) 5000 kron za dodelanje takozvane paralelne ceste v področju Opatijskem (okraj Volovsko 1. obrok) 15.000 kron;

za preložitve koroške državne ceste med Trnovim in Srpenico, 114,7 do 119,4 kilometra (okraj Tolmin, 1. obrok) 14.000 K;

za dodelanje ceste med Čresom in Malim Lošinjem (okraj Mali Lošinj 2. obrok) 16.800 kron, za dodelanje ceste od Sv. Ivana v Šterni preko Montrilja do pulske državne ceste pri Karobji (okraj Poreč, 2. obrok) 5000 kron;

za preložitve državne ceste po idrijski dolini med sv. Lucijo in Bačo 4,26 do 6,60 kilometra (okraj Tolmin, 2. obrok) 40.000 kron;

za dodelanje ceste Vrhovlje-Krasno-Višnjevik-Drnovak, (okraj Gorica in Gradišče, 3. obrok) 4000 kron;

za dodelanje ceste v kozbanjščekovi dolini od Molinuta preko Peternela do Kužina (okraj Gradišče, 3. obrok) 9000 K;

10.000 kron za gradnjo železnega mosta preko potoka Lijak in za popravo tamošnje ceste med 19-0 in 19-6 km kranjsko-italijanske državne ceste (pol. okraj Gorica 3. obrok); državni prinosi za dodelanje ceste iz Kneže preko baške soteske do idrijske državne ceste pri Bači (okraj Tolmin 4. obrok) 16.200 kron;

za dodelanje konkurenčne ceste med Barbano in Labinjem (okraj Pulj in Pazin 7. obrok) 20.000 kron, za puljsko državno cesto med 0-8 in 2-7 km, ki jo popravlja tržaška mestna občina (pol. okraj Trst, 7. obrok) kron 33.000;

za dodelanje cestne mreže v okrožju med Sočo in Idrijo (okr. Gorica, Gradišče in Tolmin, 8. obrok) 20.000 kron;

za popravljane državne ceste v idrijski dolini od Ušnika do Čiginja ob koroški državni cesti preko Sv. Lucije in Želina do Gornje Idrije na Kranjskem (pol. okraj Tolmin in Logatec, 14. obrok) 20.000 kron.

Za most čez Ter v črti ceste Vilese-Ruda, (drugi obrok) 18.000 kron;

za popravo ceste Medana-Moša, 4000 kron kot drugi obrok;

za most čez Avšo pri Červinjanu četrti obrok 40.000 kron.

Za vodne gradnje: urejenje Soče in Tera: 22.000 kron.

Za nove gradnje: prizidava eraričnega vladnega poslopija v Gorici (1. obrok) 53.400 kron; nakup poslopija za državne urade na Volovskem (1. in 2. obrok) 19.503 kron, gradnja namestniške palače v Trstu (9. obrok) 149.210 kron.

Ministerstvo za uk in bogočastje: za arheološke svrhe na podporah in dotacijah za ohranjenje in popravljane starih zgradb in umetniških spomenikov v Primorski 10.000 kron.

Izdatki verskega zaklada: na Goriskem za nove gradnje, prezidave itd., potem notranjo opravo, prinosi 10.000 kron, prinosi za gradnje 6000 kron.

Za šole: za razne potrebščine na gimnazijah 9000, na realkah 2000, na državnih obrtnih šolah 2850, za povzdigo ljudskega šolstva 6000 kron; za ljudske in meščanske šole: za gradnje in nakup zemljišč, notranjo opravo za te šole 15.000 kron, za učne potrebščine 5520 kron.

Teh 15.000 K gre za nemške šole; torej je to postavka v germanizacijske svrhe.

Za dela v luki v Trstu je upisan šesti obrok K 2.660.000. Potem so še razne večje in manjše svote za obrežna dela, kanale itd.

Lloyd dobi poleg navadne postavke 7.870.000 K še izredno 1.440.000 K.

V justični upravi: Med drugimi za erarno poslopje v Bovecu drugi obrok 57.800 kron, za notranjo opravo 3000 K, za novo erarno poslopje v Cerknem 5000 K, prvi obrok.

D O P I S I.

Rihenberg, 26./9./05. — Bralno in pevsko društvo je nameravalo za kvaterno nedeljo 24. t. m. prirediti plesno veselico, proti kateri je pa naš župan Pavlica r! in ista je bila od glavarstva prepovedana.

Mi smo nasprotni malim in pregostim veselicam, zlasti če imajo te samo ples na sporedu, in bi želeli, da se v Rihembergu priredi kaka obsežnejša večja slavnost, ki bi ne bila le lokalnega pomena; kajti tu so razmere ugodne za kaj večjega in vzvišenejega. Vendar pa si ne moremo kaj, nego da glasno in jasno povemo, da k plesom, javnim in zakotnim

plesom, ki so vse obsodbe vredni, največ pripomore župan sam!

V njegovi krčmi je bil do zdaj vedno godec. Plesalo se je tam v petek in svetek, kedar je kedo hotel. Vse železniške barabe so se tam vrtele, popivajoč in tuleč cele noči. Godec je tam celo takorekoč med plesalci umrl!

Prašamo pa zdaj: ako sme župan tako samooblastno rajati in dražnati z druhaljo po svojih prostorih, kamor ima dostop tudi nedorasla mladina in kjer se gotovo nič dobrega ne vidi in ne sliši, ali bi ne smelo tudi društvo prirediti dostojen ples za ude in povabljen v zaprtih prostorih? Do zdaj so se vsi društveni plesi in veselice lepo skončali brez prepirov in izgredov. Niti ni še kak godec pri tem ponesrečil ali umrl!...

Sicer pa ni verjetno, da bi na glavarstvu enemu županu Pavlici verovali in takemu nevrednemu lakomnežu šli na limanice. Res je, da riba pri glavi smrdi. A ta riba smrdi prav močno; poznajo jo lahko že pri vseh oblastnih, kjer prodaje neprenehoma svoje sitnosti in prevrača kozle.

Kobarid. — Vodstvo podružnice sv. Cirila in Metoda naznanja, da bo letni zbor prihodnji četrtek dne 5. oktobra v občinski dvorani ob 2 popoldne.

Iz Devina. — Bralno pevsko društvo „Ladija“ v Devinu je imelo dne 23. sept. t. l. sklep računov gledé veselice z dne 17. sept.

Tem potom se zahvaljuje najsrčnejše vsem, ki so prišli na veselico, zlasti pa še tržaškemu Sokolu in društvu „Kras“ iz Opatjegasela. Društvo „Kras“ je darovalo 8 K, starosta Sokola 1 K, neki drugi Sokol 1 K. Hvala vsem!

Domače in razne novice.

Gg. naročnikom. — Gg. naročnike opozarjamo, da z današnjo številko končujemo tretje četrtletje 1905. Obračamo se do vseh onih, ki še niso plačali naročnine, s prošnjo, da to storijo kar najprej. — Zajedno ponovno kličemo vsem našim somišljenikom po deželi: Širite „Sočo“ in „Primorca“!

Velika narodna veselica v Podgori. — Kakor že omenjeno, se bode vršila veselica našega društva jutri t. j. 1. oktobra. Zadnji nedeljski dež nam je uničil marsikatero nado. Poskusimo svojo srečo še enkrat! Vspored ostane isti, vsprejem ob treh, nastopijo že omenjena društva, kakor tudi moški zbor v narodnih nošah.

Ker smo imeli s pripravami velike stroške, apelujemo na dobro srce vseh narodnjakov, da posetijo jutri našo Podgoro, da povzdignejo veselico „pevskega in tamburaškega društva“ v res narodno slavlje, zlasti ker bode nudil vsopred udeležencem obilo dobrega užitka.

Odbor.

Vabilo k veselici v Sovodnjah. — Bralno in pevsko društvo „Nada“ priredi svojo prvo veselico dne 1. oktobra s tem-le vsopredom:

Vspored veselice se vrši na vrtu g. Kodermaca, ples istotam v dvorani. Vspored: 1. Parma: „Mladi vojaki“, ženski zbor s spremljevanjem orkestra. 2. Kocjančič: „Sirota“, mešan zbor. 3. Suppè: Overture k operi „Model“, svira orkester. 4. Mašek: „Strunam“, možki zbor. 5. Zieherer: „Pobček pridi“, valček, svira orkester. 6. Komičen prizor: „Čevljar“, petje s spremljevanjem klavirja. 7. Eysler: „Poljubčki ni greh“, svira orkester. 8. Sattner: „Po zimi iz šole“, mešan zbor. 9. Hausmann: „Pod Radhoštem“, slovanski potpouri, svira orkester. 10. Burka: „Damo- klejev meč“. 11. Komzák: „Dunaj v noči“, potpouri, svira orkester. 12. „Črna paradna straža“, komičen nastop s spremljevanjem orkestra. Vstopnina k veselici 40 v, sedež I. vrste 1 K, II. vrste 60 v. Plesni venček 6 kom. 1 K. K. prizorom v vsopred se razpisuje razočarajoča nagrada vsem onim, kateri se vzdrže smeja. Za dijake in vojaše je znižana vstopnina na 20 vin.

Društvo, koje se je porodilo pred komaj tremi meseci, nastopi prvič v javnosti, in to s krasnim vsopredom. Kdo ne pozna vedno divnih pesmij „Strunam“ ter „Po zimi iz šole“. Uho se bode naslajalo s krasnimi skladbami skladateljev Mašeka in Sattnerja.

Izvan umetnega užitka je izborno preskrbljeno za neprisljen smeh, kojega se bode uživalo v obili meri. Vsi oni pa, ki nas počaste s svojo navzočnostjo, so naprošeni, da si dobro pripravijo po Adamu podedovana rebra, da jih ne bodo še drugi dan bolela od preobilega smeja. Ako navedemo „Čevljarja“ iz „Rokovnjačev“, pri katerem bode še le začetek humorja, ki se pozneje stopnjuje vedno više pri „Damo- klejevem meču“, pri katerem igra izborno vlogo „Gregec“, ki jo vedno pogodi, smo povedali šele nekaj, vrhunec smeja doseže „Črna paradna straža“ ali po Kranjsko rečeno „za počt“ od smeja. Že prvi pogled na nastop vzbudi tak grozen smeh, da dvomimo, bode li mogoče godbi svirati spremljevanje „Paradne straže“. Za ta prizor je strašansko zanimanje, pa ga tudi zasluži. Priprave za to so bile velike in s troški spojene. — Radovednost je velika. Kdor ima le čas, naj pride torej v Sovodnje. Ne bode mu žal! Ako noče kdo vrniti se praznih rok domov, naj se pa vzdrži smeja. Obljublja se še jedno presenečenje, ali ker je družba, ki bode sodelovala, prepovedala staviti na program točko, smo morali to v ožir jemati.

V nedeljo torej vsi v Sovodnje, „kar leze inu gre“. Zveze so lepe. Izletniki iz Gorice se lahko vračajo z vlakom ob 6-20, 10-12 in 12-41, na drugo stran proti Trstu ob 9-10 in 10-12.

K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Deželno učiteljsko društvo za Gorisko in Gradiščansko vabi k letnemu običnemu zboru 5. oktobra 1905. ob 10½ predp. v dvorani hotela „Pri zlatem jellenu“ v Gorici. Dnevni red: 1. Poročilo a) predsednikovo, b) obeh tajni-

(Dalje v prilogi.)

Intendant odide omahujočih korakov ter se vrne z zavikom bankovcev, katere notar skrbno prešteje po navadi moža, ki ni navajen sprejemati denarja, ne da bi ga natančno preštel in preiskal.

„In ali je zdaj konec vseh formalnostij?“ vpraša grof.

„Vseh, gospod grof.“

„Ali imate ključe?“

„Vratar jih ima, ki čuva in oskrbuje hišo; toda tukaj je zanj povelje, naj izroči gospodu grofu njegovo novo posest.“

„Prav.“

Monte Cristo da notarju z glavo znamenje v slovo.

„Toda,“ se drzne reči pošteno uradnik, „kakor se mi zdi, ste se zmotili, gospod grof. Cela svota znaša samo petdeset tisoč frankov.“

„In vaše plačilo?“

„Je že ušeto, gospod grof.“

„Toda ali niste prišli semkaj iz Auteuila?“

„Da.“

„Torej, kar ste zamudili, vam je troha povrniti,“ pravi grof in ponovi svoje znamenje v slovo.

Notar odide, opotekaje in priklanjaje se do tal; zgodilo se je prvič v njegovem službovanju, da je našel takega klienta.

„Spremite gospoda!“ pravi grof Bertuccio.

In intendant odide za notarjem.

Ko je grof sam, vzame iz žepa zaklenjeno listnico ter jo odpre s ključem, ki ga je nosil vedno na vratu.

Ko išče nekaj trenutkov, najde listič, na katerem je bilo napisanih več opazk, primerja opazke s kupno pogodbo, ležečo na mizi, in prične misliti.

„Auteuil, ulica de la Fontaine, šte. 28; čisto prav,“ reče. „Zdaj moram poskusiti, da pridem potom religioznega ali fizičnega strahu na sled neki skrivnosti. Sicer bodem pa v jedni uri vedel vse. — Bertuccio!“ zakliče in udari z majhnim

kladivom na vprogajočem se držalu po zvoncu, ki zapoje ostro in zveneče. „Bertuccio!“

Intendant se prikaže na pragu.

„Gospod Bertuccio,“ pravi grof, „ali mi niste nekoč rekli, da ste bili že večkrat na Francoskem?“

„Da, v nekaterih delih Francije, Ekscelencia.“

„Gotovo poznate pariško okolico?“

„Ne, Ekscelencia, ne,“ odvrne intendant, nervozno trepetaje, kar smatra Monte Cristo, neznan z razigranimi čustvi vseh vrst, samo za večje vznemirjenje.

„Škoda, da ne poznate pariške okolič,“ pravi, „kajti še nocoj si hočem ogledati svojo hišo v Auteuili, in pri tem bi mi brezdvomno lahko glede marsičesa svetovali.“

„V Auteuil!“ vsklikne Bertuccio, katerega bakrast obraz postane skoraj mrtvaško bled. Da bi šel jaz v Auteuil!“

„In kaj je posebnega na tem, da bi šli z menoj v Auteuil? Povejte mi, Bertuccio! Če bom prebival v Auteuili, se bode morali že potruditi toliko, da pridete tja tudi vi, ker spadate k moji družini.“

Bertuccio povesi pred ostrim gospodarjevim pogledom svoje oči ter stoji nemo in nepremično.

„A kaj vam vendar je? Ali naj zvonim drugič, da pride voz?“ pravi Monte Cristo v tonu, v katerem je rekel Ludovik XIV. proslule besede: „Moral sem čakati!“

Bertuccio plane z jednim skokom v prednjo sobo ter zakliče s hripavim glasom:

„Konje Njegove Ekscelencije!“

Monte Cristo napiše tri pisma; ko zapečati zadnje, se vrne intendant.

„Voz Vaše Ekscelencije je pred vrati,“ pravi.

„Vzemite torej rokavice in klobuk,“ odvrne Monte Cristo.

„Ali vas moram spremljati, gospod grof?“ vsklikne Bertuccio.

„Gotovo, kajti naročiti morate tam vse potrebno, ker nameravam prebivati v oni hiši.“

Bilo bi nezaslišano, da bi ugovarjal kdo kakemu grofu vemu povelju: in intendant uboga grofa, ki stopi v voz in mu namigne, naj stori isto, ne da bi rekel besedico.

V.

Hiša v Auteuili.

Monte Cristo je opazil, da se je Bertuccio, idoč po stopnicah, pokrival po običaju korzov s palcem in da je, vstopivši v voz, šepetal kratko molitev. Vsakdo razum človeka, ki ga žene radovednost, bi bil čuti usmiljenje z nenavadnim strahom pred nameranim izprehodom extra muros, katerega je pokazal častitljivi intendant na tako jasen način; grof pa je bil, kakor se je zdelo, preradoveden, da bi oprostil Bertuccia spremljanja. —

V dvajsetih minutah dospeta v Auteuil. Intendantova razburjenost je rasla od hipa do hipa. Ko se pripeljeta v vas, opazuje Bertuccio, stisnen v kot voza, z grozničnim nemirnim vsake hišo, mimo katere se peljeta.

„V ulici de la Fontaine šte. 28. dajte ustaviti,“ pravi grof in vpre svoj pogled brez vsakega sočutja v intendanta, kateremu je veljalo to povelje.

Pot stopi Bertucciu na obraz, vendar uboga, se nagne skozi okno in zakliče kočijažu:

„Ulica de la Fontaine, šte. 28.“

Ta šte. 28 je bila na koncu vasi. Tekom vožnje je nastala noč, in črn oblak, čisto napolnjen z elektriko, je dajal tej prezgodnji temi lice in siovesnost dramatične epizode.

Voz obstane in lakaj priskoči, da odpre vrata.

„Torej,“ pravi grof, „ali vi ne izstopite, gospod Bertuccio? Ali hočete ostati v vozu? Toda vraga, na kaj vendar mislite danes zvečer?“

Bertuccio skoči iz voza in ponudi svojo roko grofu, ki se to pot močno opre na njo.

kov, c) blagajničarjevo. 2. Sklep računa za leto 1904/5. in predarek za leto 1905/6. 3. Volitev dveh pregledovalcev računov v smislu § 10. a) društvenih pravil. — 4. Volitev predsednika in pet odbornikov v smislu § 10. društvenih pravil. — 5. Morebitni predlogi. Te je treba doposlati predsedniku pismeno vsaj jeden dan pred obnim zborom.

Predsednik: Fr. Bajt. Tajnik: Al. Urbančič.

Poroka: — Danes se je poročil gospod Josip Fabičič, podvodja v „Goriški Tiskarni“, z g. Rozi Muznikovo iz Kobarida. Vse najboljše!

Štirt interpelacije državnega poslanca Osk. Gabrščeka. — Naš državni poslanec O. Gabršček je uložil v državnem zboru štiri interpelacije:

1. glede razmer na cesti Podbrdo-Petrovobrd-Zalilog;

2. glede postopanja dr. Bressana pri razlastitvenih razpravah glede zemljišč, potrebnih za železnico;

3. glede neznosnih razmer pri c. kr. kmetijskem društvu v Gorici, in ali misli vlada podpirati novo ustanovljeno gorisko kmetijsko društvo, ki zastopa 2/3 večino v deželi;

4. glede protizakonitega postopanja nasproti občinam Hudajužna-Ponikve ter Podmelec z ozirom na vsled zgradbe bohinjske železnice potrebno preložitve občinskih cest ter okrajne ceste po Bači.

Interpelacije priobčimo.

Figovo žganje — dovoljeno. — V posebnem članku smo razložili, kako velika gospodarska škoda je pretela, zlasti Brdom, ker je bila finančna prepovedala od letos naprej žganje fig. Za to zadevo se je žaval tudi naš državni poslanec g. O. Gabršček, in v četrtek smo dobili sporočilo, da je finančno ministerstvo za letos dovolilo žganje fig pod navadnimi pogoji.

Za Cerkno je postavljen v državnem proračunu za prihodnje leto I. rok za zgradbo sodnijskega poslopja, ker sedanje ne odgovarja potrebi. Tudi za to se je bilo treba posebej zavzeti.

Costa s Trnovega proti Srpenici. — V državnem proračunu za prihodnje leto se nahaja I. obrok za nadaljevanje državne ceste s Trnovega proti Srpenici. Ta želja se je že zdavnaj gojila v tamkajšnjem prebivalstvu, in vstrajnemu delovanju našega drž. poslanca Osk. Gabrščeka se je posrečilo, pridobiti potrebne prispevke.

Napisi na novi železnici. — Večkrat že smo se bavili s krivico, katero se hoče zadati Slovincem z napisi ob novi železnici na naši zemlji. Govorilo se je o zapostavljanju našega jezika, govorilo se je o tujih spakih, katere naj bi predstavljale potniku naše kraje. Sedaj se peha s to rečjo ponovno naš drž. poslanec O. Gabršček, ki je bil te dni v ministerstvu, da izpustijo napise, ki ne bodo žalili Slovincem na njih rodni zemlji.

Planinske vesti. — Cerkljanska in Soška podružnica Slov. planinskega društva izkazuje nove člane. — Triglavsko kočjo je pose-

tilo letos do 24. t. m. 475 turistov. — Na Suhem plazu ali Škrlatici (2463) je bila 17. t. m. prva turistinja gospa dr. Švigljiva s svojim g. soprogom. — Najlepi razgled z „na Triglavu“ je bil letos v jutro 20. t. m.; topline 18° R, popolnoma brez vetra. — Iz Mojstrane nameravajo napeljati telefon v Triglavsko kočjo.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vsem svojim podružnicam in častitim somišljenikom. — Prva slovenska domača pivovarna „G. Auerjevi dediči v Ljubljani“ je sklenila z našo družbo pogodbo, glasom katere se je zavezala, da bode od vsakega zvarjenega hektolitra piva gotov prispevek plačevala naši družbi. Že danes je naši družbi zagotovljen lep stalen dohodek iz prodaje tega piva, ki se bode varilo le naši družbi na korist. Le-ta prispevek se bode pa lahko podvojil in potrojil, ako bodo vse naše podružnice, vsa slavna narodna društva, vse naše častite somišljenice, vsi naši cenjeni podporniki storili tudi tu svojo narodno dolžnost. Da je pivo, katero obetalepe dobičke naši družbi, v resnici dobro, res tako, da lahko vzdrži z vsemi tujimi izdelki, dokazemo najlažje, ako navedemo priznanja, s katerimi je bilo to pivo dosedaj odlikovano. Evo jih pobesedno: I. Concours Culinare d'Alimentation et d'Hygiene (Jardin des Tuileries, Paris 1904): najvišje darilo „grand prix“, častno diplomu in veliko zlato kolajno. II. The International Sports and Games-Exhibition (Crystal Palace, London 1904): „grand prix“, častno diplomu in zlato kolajno. III. Exposition Universelle de Liege 1905. (svetovna razstava v Lijecu (Liège)), katere so se udeležile največje pivovarne: srebrno kolajno. Kakor pa to pivo konkurira glede kakovosti, prav tako pa tudi konkurira glede cene napram sovratnim tujim izdelkom. Komu ni znano, da podpirajo tujejezične pivovarne nam nasprotna društva, in vsakdo, ki širi danes pivo takih tujih pivovaren, koplje lastnemu narodu grob, ker neposredno podpira nam nasprotna društva. Dolžnost vsakega zavrednega Slovence pa je, da podpira obrambno društvo slovenskega naroda — našo družbo, katere troški naraščajo od dne do dne. Greh je pa njegov, če s slovenskim denarjem podpira tuja obrambna društva, kojih delovanje hoče uničiti naš slovenski rod. Kdor podpira našo družbo tem načinom, da rabi le blago, ki je naši družbi v korist, — ta ne potroši radi tega niti vinarja več, zagotovi pa naši družbi stalnih dohodkov.

Ker sklepajo gg. gostilničarji pred novim letom navadno s pivovarnami svoje pogodbe za prihodnje leto, obrača se podpisano vodstvo do svojih cenjenih podružničnih načelstev s prošnjo, da poverijo enemu izmed svojih č. mandatarjev, oziroma mandataric nalogo, da vpliva na gostilničarje v svojem okraju, naj se odločijo le-ti za to, da bodo odslej točili le ono pivo, ki je naši družbi v korist. Obenem pa se pozivljemo do vseh slavni narodnih društev, do vseh cenjenih rodoljubov in do vseh zavednih slovenskih

gostilničarjev, da uvažujejo to našo prošnjo ter ji povsod pripomorejo do uspeha. Domo-rodne gostilničarje pa prosimo še posebej, naj se pri sklepanju novih pogodb glede zalaganja piva za prihodnje leto ozirajo v prvi vrsti na trdiko „G. Auerjevi dediči, pivovarna v Ljubljani“, ki je zadnje čase tudi zelo povečala svojo pivovarno in jo opremila z najmodernejšimi in najboljšimi stroji in ki se bode vsikdar radovoljno odzvala po svojem zastopniku na cenjena povabila, oziroma naročila.

Kromberški vodovod. — V sredo in četrtek se je vršil komisijonelni ogled za popravo in nova dela pri kromberškem vodovodu. Proti načrtu ni bil uložen nikak ugovor. Počakati pa je potreba še odločitve od strani kromberške občine, ki je na stvari interesovana.

Tržaški škof v Lokvi na Krasu. — Dne 18. t. m. je imel v Lokvi kanonično vizitacijo. Ljudstvo ni napravilo škofu Naglu nikakega sprejema. Na zvoniku in na farovžu je bilo nekaj belorumenih in črnorumenih zastav, slovenske nobene. V maščenju zato je iztiril škof slovenski jezik iz cerkve v Lokvi, kajti duhovnik je naznanil pevcem, daje škof prepovedal peti pri blagoslovu slovensko, ob enem se ne sme peti več staroslovenska ali hrvatska maša. Pevci so rekli: če ne bomo peli slovenski, sploh ne pojemo več. Prav tako! Ljudstvo je razburjeno in kliče: Rimanje!

Svete podobe sta prodajala po Brdih pred kakimi 3 tedni dva agenta ter sprejemala s poljskimi pobotnicami zadatja. Ljudje so plačevali po 2 K ter naročali svete podobe, zlasti še ker je vikar v Kozani priporočil agenta. Uzorci so bili čedni, slike, katere so dobili ter jih je bilo treba plačati, so pa za nič. Ljudje so ogoljufani. Pa tudi druge slike so dobili kot so jih naročili. Nekdo je naročil sveto družino, prejel je pa sv. Trojico. Opravičeno se ljudje jezijo na agenta, ki sta jih nabrisala, pa tudi na vikarja, ki je priporočal tista dva človeka. V prihodnjici bodo v Brdih menda bolj previdni. — Svarimo ljudi drugodi, naj ne gredo na linanice sleparjem!

Katoliški duhovnik postal protestant. — Neki slovanski duhovnik v Istri je izstopil lani iz katoliške cerkve ter šel v Nemčijo učiti se za protestantskega duhovnika. Precej časa se je vršil preobrat v njem. Vedno manj so mu ugajale razne okolnosti v katoliški cerkvi, slednjič je v kraju, kjer je služboval v Istri, imel lepo pridigo o Jezusu in svetem pismu. Pridigal je, ljudem je ugajala pridiga, le učitelj v onem kraju je čutil potrebo poznati ga škofu. Bil je poklican pred škofa. Škof mu zapove, naj priseže, da kaj takega ne stori več. Ali duhovnik je odrekel prisego. Kljub temu ga je premestil škof, in sicer povisal ga je, hoté ga tako obdržati. Ali y možu je vrelo, slednjič je slekel sukno katoliškega duhovnika in oblekel ono evangelijskega.

„Lega“ v cerkvi. — V Ogleju, kjer so bili pred kratkim veliki izgredi proti Lahom, ter so Furlani pokazali tudi, da ne marajo za

„Lego“, je pridigal pred kratkim neki duhovnik, da če se bojujejo zoper Lego se bojujejo zoper same sebe! Politična pridiga v cerkvi. Propaganda za Lego na syetem mestu! — „Corriere“ pravi, da je to prava pot izobrazbe za Furlane!

Kazenska pravda dr. Stančiča proti Werku. — Pred zadnjo poroto v Trstu se je vršila razprava proti J. Werku (Vrhu), lastniku lista „Il Gazzettino“ in odg. uredniku V. Benussiju. Dr. Stančič je bil uložil pritožbo ničnosti, ker sta bila oba oproščena. Sedaj se bo vršila druga razprava, in sicer pred bližnjo poroto v Gorici.

Izpred sodnje. — 66 letni satir Iv. Puntin iz Fiumičela je bil obsojen na 6 tednov težke ječe s postom in trdim ležiščem.

22 letni Jos. Toroš in Šloronca pri Moši je bil obtožen težke telesne poškodbe. Prišlo je po pretepa na plesu. Tekom razprave pa je odpadla obdolžitev glede težke telesne poškodbe, marveč je bil Toroš obsojen po § 335. na 2 meseca navadnega zapora.

Civilen pogreb v Ajellu. — V Ajellu v Furlaniji je umrl 62-letni trgovec F. Bois brez zakramentov. Duhovnik je sicer hotel k njemu, pa ga ni sprejel. Pravijo, da je bil Bois znan brezverec. Pokopali so ga civilno. Župnik je dal zapreti cerkev in zvonik; ker je pa je nekdo poskušal zvoniti, ga je naznanil oblasti.

Konja je poškodoval nekdo pri Rajhu na Kurnu nekemu vozniku iz Sv. Lucije. Udaril je konja tako močno ter ga ranil, da so morali ubogi živali napraviti 16 šivov.

Zaprli so 20 letno Marijo Kendo iz Volč, ker je pokradla svoji gospodinji nekaj perila in jedno uro v vrednosti 25 K.

Z nožem je žugal svoji družini v strašnem kriku neki Ivan Cotič. Radi tega so ga aretirali.

Otrok padel iz drugega nadstropja. — V ulici Fornica je padel 2½ letni sinček Iv. Bizjakove iz drugega nadstropja na tla ter se močno polomil in poškodoval. Prenesli so ga takoj v bolnišnico.

Padel je zidarski pomočnik Jos. Mrak iz Ločnika, 16 let star, v Podgori z odra na ke hiše, katero zidajo, ter se poškodoval in pobil nevarno. Prenesli so ga v Gorico k usmiljenim bratom.

To vse ljubezen st'ri. — V ulici lepega imena Angiolina služi pri neki boljši rodbini v lepi vili neka lepa g.čna guvernantka. Seveda je zaljubljena. Ljubček je hodil k njej ponoči čez zid potem pa po strelododu do drugega nadstropja. Čudna pot, težavna pot, ki dokazuje, da ljubezen ne pozna nobenih ovir. Tako je plezal tudi jedno zadnjih noči, bil je že nad prvim nadstropjem — ali tu, oh groza, nekdo prihiči z nabitim revolverjem in s krikom k zidu, bil je strogi gospodar. Zaljubljeni revež se je spustil na tla, tekel ter se zagnal čez zid tako spretno, kakor bi igral v cirkusu. Pri tem je izgubil nekaj listin in pisem iz žepa, ki so izdala njo in njega. Druge nesreče ni bilo.

„Potrkajte,“ pravi grof, „in javite me.“ Bertuccio potrka, prikaže se vratar.

„Kdo je?“ vpraša.

„Vaš novi gospod, dobri mož,“ pravi lakaj ter izroči vratarju notarjevo pismo.

„Hiša je torej prodana?“ vpraša vratar. „In ali hoče gospod prebivati v nji?“

„Da, prijatelj,“ pravi grof, „in prizadevati si hočem, da ne bodele pogrešali svojega starega gospoda.“

„O, gospod,“ pravi vratar, „ne bom ga preveč pogrešal, kajti videli smo ga zelo redkokrat; več kot pet let je že, da ga sploh nismo videli, in gotovo je storil prav, da je prodal hišo, ki mu je koristila tako malo.“

„In kako se je imenoval vaš prejšnji gospod?“ vpraša Monte Cristo.

„Gospod Marki de Saint-Méran; o, prepričan sem, da je prodal hišo pod ceno.“

„Marki de Saint-Méran.“ ponovi Monte-Cristo; „zdi se mi, da mi to ime ni neznano,“ pravi grof, „Marki de Saint-Méran...“

Zdi se, da razmišlja.

„Star plemič,“ nadaljuje vratar, „zvest pristaš Bourboncev; ima jedino hčerko, katero je omožil z gospodom Villefortom, ki je bil kraljev prokurator v Nimesu in pozneje v Versailles.“

Monte Cristo pogleda Bertuccia, in zdi se mu bledejši kakor stena, na katero se je naslanjal, da bi ne padel.

„In ali hčerka ni umrla?“ vpraša Monte Cristo. „Zdi se mi, da sem slišal nekaj o tem.“

„Da, gospod, že pred jedenindvajsetimi leti, in tekom vseh teh let nisem videl ubogega, ljubega gospoda markija niti trikrat.“

„Prav, prav,“ pravi Monte Cristo, sklepaje po popolni intendantovi onemoglosti, da te strune ne sme naperjati več, če noče, da poč. „Hvala! Dajte mi luč, dobri mož.“

„Ali naj gospoda spremim?“

„Ne, to ni potrebno; posveti mi, Bertuccio.“

In pri teh besedah podari Monte Cristo vratarju dva zlata, in ta ga prične blagoslovljati in vzdihovati.

„O, gospod,“ pravi vratar, ko zastoj išče na kaminu, „ubone voščene sveče nimam tukaj.“

„Torej vzemite svetilko od voza, Bertuccio, in mi pokazite sobe,“ pravi grof.

Intendant uboga brez ugovora, toda tresoča se roka, s katero je držal svetilko, je kazala, kako težko mu je ubogati.

Najprej obhodi prostrano prtiličje; prvo nadstropje je sestajalo iz salona, kopalne sobe in dveh spalnic. Iz jedne teh spalnic so vedle stopnice na vrt.

„Glej, glej, tajne stopnice,“ pravi grof; „to je zelo udobno. Posvetite mi, gospod Bertuccio; pojdite naprej, pogledati hočeva, kam naju pripeljejo te stopnice.“

„Gospod,“ pravi Bertuccio, „te stopnice vodijo na vrt.“

„A prosim vas, od kod vendar to veste?“

„Hotel sem reči, da morajo voditi vsekakor na vrt.“

„Torej se prepričava o tem.“

Bertuccio globoko vzdihne in gre naprej. Po stopnicah prideta resnično na vrt.

Pri zunanjih vratih intendant obstoji.

„Naprej vendar, gospod Bertuccio!“ pravi grof.

Toda mož, kateremu je zapovedal, je bil gluha, top, uničen. Njegove divje begajoče oči so bile, kakor da iščejo sledove strašne preteklosti, in zdelo se je, da se hoče s svojimi krčevito stisnjenimi rokami ubraniti kakega strašnega spomina.

„Torej?“ sili grof.

„Ne, ne,“ vsklikne Bertuccio in postavi svetilko v kot; „ne, gospod, jaz ne grem naprej, to je nemogoče.“

„Kaj ima to pomeniti?“ vpraša grof z zapovedujočim glasom.

„A saj vendar vidite, gospod,“ vsklikne intendant, „da ne more biti vse v redu, če se zgodi, ko hočete kupiti hišo na

deželi pri Parisu, da si jo morate izbrati baš v Autenilu, in ko jo že kupite v Autenilu, da mora biti ta baš šte. 28 v ulici de la Fontaine. O, zakaj vam nisem povedal tega takoj, milostivi gospod! Gotovo bi potem ne bili zahtevali, naj grem z vami. Upal sem, da vsaj ne bode ta hiša ona, katero ste kupili, Eksceleca. Kakor da bi v Autenilu ne bilo druge hiše kakor hiša umora!“

„O, o,“ pravi Monte Cristo, „kakšno strašno besedo ste izgovorili. Vražji človek, koreniti Korz, nič drugega kakor skrivnosti ali vraže! Vzemite svetilko in pojdite za menoj. Upam, da vas tako ne bode strah!“

Bertuccio vzame svetilko in uboga.

Vrata se odpro; nebo je bilo megleno in temno, in zastoj se je bojeval mesec z morjem oblakov, ki ga je obdajalo s temnimi valovi, katere je za trenotek obsvetil, in nato zopet izginil.

Intendant hoče kreniti na levo.

„Ne, gospod,“ pravi grof, „zakaj bi se izgubljala v temnih drevoredih. Oglejva si najprej to loko na desni.“

Bertuccio si obriše pot s čela, toda uboga; vendar gre vedno bolj na levo.

Nasprotno krene Monte Cristo na desno; pri gosti spupini dreves obstane.

Zdaj se intendant ne more več premagovati.

„Pojdite proč, Eksceleca,“ vsklikne, „rotim vas, pojdite proč! Bš na onem mestu stojite!“

„Na katerem mestu?“

„Na mestu, kjer je pal.“

„Moj ljubi gospod Bertuccio,“ pravi Monte Cristo smehljaje, „spametujte se vendar! Saj ta kraj vendar ni Sartina ali Corte. To ni zaseda, ampak angleški vrt, ki so ga sicer slabo vzdrževali, ker priznani, ki ga pa zato še ni treba obrekovati.“

(Dalje pride.)

Ušla sta iz zaporov v Červinjanu neki laški dezertar J. Lustri iz Benetk in neki njegov tovariš, ki je bil zaprt radi žaljenja Velikaustva.

Tatvina. — V noči na četrtek so ulomili neznan tatovi v podružno prodajalnico g. K. Draščeka na Kornu. V prodajalnici so udrili z veže. Odnegli so kakih 100 K denarja.

Toča. — V ponedeljek je ob 4. uri v jutro padala debela toča po krajih Visoko, Osek, Vitovlje, Čekavec in Učice po šempaski in šmihelski občini. Pri vinskem pridelku je napravila toča veliko škodo.

Čebele. 30—35 panjev plemenjakov in jeden skalir za prevažanje istih so na prodaj. Obrniti se je do g. Alojzija Verča, nadučitelja v Kanalu.

Ranjen cigani. — Cigana Meyerja, tistega, ki prebiva pri mostu pri Barki, kjer je postavljen kot mestni uslužbenec, je ranil močno na glavi baje brat, ko sta šla iz Ločnika. S krvavo glavo je prišel to naznaniti redarjem na kolodvoru.

Odpri lekarni. — Jutri pop. bosta odpri v Gorici lekarni Pontoni-Kürner.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 1. do 8. okt. bo ponočna služba v lekarnah Pontoni-Kürner.

Listnica. — G. dop. v P.: Prihodniji.

Razgled po svetu.

Iz državnega zbora. — V debati o vladni izjavi je rekel posl. Lecher, da je nekaj novega, ako se ministri predsednik zadovoljuje s proračunskim provizorijem; na tem je seveda tudi krivo počasno delovanje proračunskega odseka. Govornik dvomi, da bi ministri predsednik mogel držati svojo obljubo, in pravočasno podati zbornici predloge za slučaj carinske ločitve od Ogrske. Kar se tiče vprašanja glede volilne pravice, je ministri predsednik vse potrdil, kar je bilo o njegovih ugovorih znano. Govornik označuje sedanjo Ogrsko kakor plemenitaško republiko, v kateri ni kralj drugo, nego nekaj uglednejši grof. Plemenitaška republika je pa za moderno državo nerabljiv stroj, in smatrati se mora za patriotsko delo, ako je bilo cesarju nasvetovano, naj uravna državno življenje na Ogrskem na moderni podlagi in naj upošteva ono veliko maso naroda, ki mu daje vojaštvo in ki vzdržuje finance.

Posl. Pernertorfer je kritikoval program ministerskega predsednika, ki ni v sedanjih državni krizi spravil na dan niti ene vsvarjajoče misli. Gautsch daje vedno prednost interesom dinastije, nato je s svojim nastopom proti splošni volilni pravici, kar pa skuša utajiti, nahujskal delavstvo proti dinastiji. Gautsch vodi na ta način katastrofalno politiko v najslabšem pomenu. Dolžnost vseh državljanov je bila, boriti se skupno s socijalnimi demokrati proti privilegijem plemstva. Ministerski predsednik je s tem, da je označil splošno volilno pravico kakor nevarnost za državo, zasramoval delavstvo in se je pokazal hlapca kamarile, nabijajoče se pod uplivom klerikalizma. Delavci utegnejo nekega dne priti na dan s klici: "Proč z dinastijo!" proč z elementi, sovražnimi ljudstvu!

Debate sta se tudi še udeležila posl. Ofner in dr. Tavčar. Slednji je rekel, da namerava Gautsch uvesti na Kranjskem nov kurz. Govornik je omenil dogodek povodom odkritja Prešernovega spomenika. Polemiziral je proti izjavam ministerskega predsednika Gautscha, češ, da se more nove visoke šole ustanovljati samo zakonodajnim potom. Ob tem pogoju bi bila slovenska visoka šola odvisna od privilegijev Nemcev. Slovenski narod se pa ne odpove ustanovitvi slovenskega vseučilišča. Govoril je tudi o divizionarju Chavannu. Govor priobčimo.

V seji včeraj se je pečal Demel z jezikovnimi vprašanji v šleziji. Dzeduszycki se je zavzemal za ojačenje države in vojske, Gautsch je pobijal Pernertorferja, izrekel upanje po novih dobrih gospodarskih odnosih z Ogrsko; govoril je potem še Schuhmeier.

Državni proračun za leto 1906. — Izdatki za leto 1906. so proračunjeni na 1.819.042.210 kron, dočim so za l. 1905. bili proračunjeni 1.780.801.322 K, dohodki so pa proračunjeni na 1.822.027.401, dočim so za l. 1905. bili proračunjeni z 1.782.376.055 K. Prebitek znaša 2.985.191 K. Stroški državnega zbora so se zvišali za 33.125 kron, skupni stroški državnega zbora so za l. 1906. proračunjeni na 2.457.840 kron, gospodske zbornice pa na 122.300 kron. Precej so se zvišali stroški za zadeve notranjega ministristva, namreč za 2.292.680 kron. Stroški ministristva za deželno brambo so večji za 1.353.218 kron, za šolstvo so proračunjeni večji izdatki za 2.068.600 kron. Točka "finančno ministristvo" je višja za 11.673.241 kron, trgovsko ministristvo zahteva 5.433.026 kron več, večinoma za postne in brzojavne urade, železniško ministristvo zahteva 12.387.270 kron več, poljedelsko ministristvo pa samo 2.400.000 kron več, pri penzijah je zaračunano 1.992.570 kron več.

Iz pokritja navajamo le nekaj zanimivih točk: Notranje ministristvo izkazuje za 93.649 kron več dohodkov. Točka finančnega ministristva izkazuje za 22.714.260 kron več dohodka in sicer med drugim: direktni davki prinesejo 5.043.200 kron več. Užitinski davek izkazuje 2.748.220 kron več, dohodek od davka na zganje je za proračunjen za 900.000 kron manj dohodek od davka na pivo pa je za 1.680.000 kron nižji. Točka: kolek, takse in pristojbine izkazuje

za 5.676.500 kron več, davek na vozne listke je pa proračunjen za 399.000 kron več, od loterije upajo dobiti en milijon več, od tobaka pa 4.050.000 kron več, od pošte in brzojave 7.292.380 kron več, sploh upajo od trgovskega ministristva dobiti za 7.845.920 kron več; od železniškega ministristva pa upajo dobiti večje dohodke za 12.474.680 kro več, dohodek od ministristva za deželno brambo je za 19.684 kron nižje proračunjen nego za leto 1905., naučno ministristvo za 540.686 kron več.

Na Ogrskem. — V Budimpešti je prišlo 27. t. m. do velikih izredov. 7000 socialistov je demonstriralo proti koaliciji, ključ: eljen splošna volilna pravica. Dijaki so se vprii socializmom, 10 oseb je bilo težko ranjenih. Socialisti so udrili v kavarne ter pregnali ljudi, udrili so tudi v uredništvo lista "Magyar Ország". Policija na konjih je s sabljami potomi pregnala demonstrante. Neki dijak je prinesel nekemu poslancu kos mesa, katero je odtrgal neki socialista nekemu drugemu dijaku s prsji.

Na banketu protestantske literarne družbe v Šopronju je bivši minister Hegedüs nevil cesarju ter pozval navzoče, naj zakličejo eljen. Ali vse je bilo tiho.

Kranjski deželni zbor je sklican na dan 25. oktobra t. l.

Istriški deželni zbor. — Laški poslanci v Istri so se postavili baje na to stališče, da če pozdravi vladni zastopnik zbor zopet tudi v slov. jeziku, se ne udeleže več seji!

Splošno konsumno društvo v Ljubljani, katero so bili ustanovili socijalni demokrati, je prišlo v konkarz. — Ne rečemo drugega nego ogibajte se konsumnih društev!

Neusmiljeni deklet. — V Trstu sta pretepli v ulici Guardia dve dekleti 82-letno babico Angeliko Visentini, s katero sta se pričkali. Pretepli sta jo s kosom lesa ter precej težko ranili. Dekleti sta naznanjeni sodnji.

Gohl v Parizu. — Dne 28. t. m. je dospel v Pariz župan iz Prage dr. Srb s češko deputacijo, ki bo prisostvovala odkritju spomnika Ivana Luksemburškega.

Kako se pride do plemstva. — "Cri de Paris" pripoveduje te-le zanimive dogodke iz časa tretje republike. V Marsiliji živi odvetnik grof Mouton de Guerin, cenjen žentleman. Zgodovina njegovega grofovstva pa je jako smešna. Njegov oče se je imenoval Mouton, imel je drogerijo, katero je prodal kasneje nekemu Guerinu. Na napisu drogerije se je čitalo prvotno samo ime Guerin, pozneje se je glasila trdka "Mouton successeur (naslednik) de Guerin." Končno se je glasila le Mouton de Guerin. Odvetnik je s svoje strani dodal še "grof", in dandanašnji je grofova obitelj jedna najodličnejših v Marsiliji.

V Marsiliji je živel slaščičar Castelmiroux, ki je obogatel ter prodal slaščičarno nekemu Humbertu. Ta se je ravnal po vzgledu Moutonovem, in kmalu je bil plemenitaš Humbert de Castel Miroux.

Štajerski poslanec duhovnik Žickar je umrl 27. t. m. ob 10. uri zvečer na Dunaju. Truplo so prepeljali v Videm na Štajersko.

Prof. Josip Stritar — častni občan Ljubljanski. — V seji mestnega zastopa ljubljanskega v sredo je bil prof. Josip Stritar na predlog župana Hribarja soglasno izvoljen častnim občanom ljubljanskim. Prof. Stritar bo prihodnje leto praznoval svojo 70-letnico.

Ljubljana za Kalabrijo. — Občinski zastop ljubljanskega mesta je soglasno dovolil 500 kron podpore za prebivalstvo v Kalabriji, ki je bilo prizadeto po potresu.

Jezuitje v Slavoniji. — V Daruvaru so kupili jezuitje Tükörjev dvorec, kateri spremeni v samostan!

Rotšilda zapuščina. — Po uradnem izkazu znaša zapuščina v Parizu umrlega Rotšilda 940 milijonov frankov. Francoski erar dobi kot pristojbino za nasledstvo 21 milijonov frankov; udova dobi 470 milijonov.

Zadnje vesti. — V Varšavi je bilo 29. t. m. 8 slučajev kolere. — Ruski car sprejme Viteja jutri v avdijenci. — Govori se o internacionalnih četah, ki bi zamenjale žandarmerijo v Macedoniji. — Steslja je zadela v Moskvi kap po levi strani. — Tržaški poslanec Scaramanga je podal demisijo.

Žrtev jezuitov.

(Konec.)

Za pričo je bil poklican kot veččak končno zapriseženi fotograf Rudolf Mosinger v Zagrebu.

Veščaku je bila predložena jedna Kruževeh fotografij, katere je izdelal Nazarij Keler.

Ta slika je, je rekel veččak, takozvana Brom-Silber kopija, izdelana je po večšem diletantu. Za izdelovanje takih 12 slik v toliko, da se jih retušira in kašira, je treba najmanj 3 ure časa. Pri tem poslu je potreba največjega miru in pazljivosti; ni pa mogoče misliti, da bi mogel izdelovati kdo take slike v kaki uzburjenosti, ker bi se slike pokvarile pri najmanjši nepazljivosti ter če bi roka le zadrla. Ko so bile eksponirane, se jih dene v dve kemikalni kopelji, takozvani "Entwickler" in "Fixirnatron". Prej se mora slika nekaj časa prati v vodi. Kemikalije se morajo neprestano tresti in gibati, kar provzroča ropot. Ta ropot je tolik, da se ga more slišati v stransko sobo, iz prvega nadstropja v pritličje. Ko se potegnejo te slike iz fixirnatrona, morajo biti najmanj 5 do 6 ur v vodi. Predstavljena mislika je bila na vsak na-

čin narejena ponoči. Ako se je začelo z izdelovanjem ob 9. zvečer, je je mogel večš diletant dovršiti do polnoči ali do ene polnoči. Potem je bila slika 5 do 6 ur v vodi, da se je posušila, za to je bilo treba pozimi 7 do 8 ur. Taka slika je ležala dolgo t. j. najmanj 5 do 6 ur v vodi, kar se razvidi iz tega, da ni po preteku 3 in pol leta še poželtela. Poročilo obtoženčeve o izdelanju fotografij popolnoma odgovarja istini.

Pozitivno trdim, da človek v velikem afektu n. pr. takoj po veliki tatvini ne more izdelati takih slik in v tolikem številu.

Po tem strokovnjakem jasnem in preciznem pričevanju je bilo treba čakati še več kot pol leta, da je na predlog državnega pravdnštva 7. jan. 1905. kr. sodbeni stol v Zagrebu ustavil postopanje proti Nazariju Kelerju.

Postopanje je bilo ustavljeno brez nove razprave.

Tako je bila onemogočena prilika, da bi se bil pogledal Kelerjev branitelj dr. Hinkov iz oči v oči pri razpravi s hrabrimi jezuiti.

Sodnijsko postopanje je bilo tako končano in nič več niso veljala vsa sumničenja maločestitih patrov jezuitov, nič več ni držala "p. n. j. g." jezuita Karla Berette, utihnil je slavošpev državnega pravdnika v deveta nebesa

povzdigovanim patrom. Niti blizu ni bilo slavnega Karla Berette, v tujni je učil v jezuitskem kolegiju — moralo!

Branitelj Kelerjev je začel iskati na to — odškodnine za nesrečno žrtev jezuitov. Pri jezuitih seveda ni mogel iskati pravice. Obrnil se je na deželno vladu, da bi vsaj ta ublažila težke posledice sodnijske zmote. Seveda tudi tu ni bilo pričakovati kdovekaj, ker vlada grofa Pejačevića je klerikalna in jezuitje so njegovi miljenci. Zahtevalo se je odškodnine po 5 K na dan, kakor da bi bil Keler delal, to je za 833 dnij 4165 K.

Po večmesečnem čakanju pa je bilo nakazano 400 K iz podporne zaloge mitroviške kaznilnice.

Jezuitje so se na to prali v javnosti na vse načine po vseh krivih naukih Alfonza Liguorija, ali vse ne pomaga nič. Resnica je prišla na dan. Keler je čist — tatvino pa je moral izvršiti, kakor se vidi jasno iz vsega pričevanja, le kak jezuit!

Prav je imel papež Klement XIV., ki je bil odpravil jezuitski red s klicem: Doli z jezuiti! Najznačilnejši za nje pa je rek, katerega resnica se je pokazala na nedolžnem Kelerju, in ki se glasi:

Sic cum Jesuitis, non cum Jesu itis.

(Ako ste z jezuiti, ne hodite z Jezusom.)

Zahvala.

Podpisani izrekamo tim potom najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so prišli dne 26. t. m. spremit našo pokojno mater oziroma staro mater

Jožefo vdovo Faganeli roj. Peric

k večnemu počitku. Posebno zahvaljujemo občinski zastop mirenski, vse domačine ter oddaljene sorodnike, ki so prišli izkazati pokojnici zadnjo čast.

Vsem srčna hvala!

Sv. maše-zadušnice se bodo brale v farni cerkvi v Mirnu v ponedeljek dne 2. oktobra t. l.

V MIRNU, dne 29. septembra 1905.

Žalujoči ostali.

Že 60 let obstoječa in dobro upeljana

knjigarna in trgovina

— s papirjem —

na Kranjskem se proda takoj radi starosti šefove bodisi s hišo vred ali trgovina sama.

Naslov pové upravništvo »Soče«.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec v Gorici

takališče Josipa Verdi št. 33. in tekališče Frana Josipa št. 35.

— izdeluje —

vsakovrstne obleke po

najnovjšem kroju in

po želji g. naročnikov.

Z zalogi ima ravnokar dospelo sveže avstrijsko in angleško

raznourstno fino blago za jesensko in zimsko dobo.

Zaloga izgotovljenih oblek, površnikov, havelokov, zimskih sukenj itd.

Vydrova tovarna hranil,

Praga VIII.

— izdeluje in priporoča —

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka "Vydra".

Juhne konzerve (grahove, lečne, go-

bove in riževe).

Oblati (specijaliteta: "Dessert délicat"

in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni "Ambo"

Dišava za pecivo "Buhtin".

NAPRAVITE POSKUS!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v

in poština.

Odlikovana pekarija in sladčičarna.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

Izvrstna prilika potovanja

Ameriko je danes brez HAMBURG

z najnovjšimi parobrodi, s katerim je sigurnost vožnje najpopolnejša, ter zibanje parobroda skoraj popolnoma preprečeno. Še več potoje številke, obsežnosti novih parnikov katere se imenujeta:

prvi: „Amerika“ 690 čevljev dolg 74 širok 53 globok nosi 22.250 ton

drugi: „Kaiserin Augusta Viktoria“ „ 25.000 „

toraj vsaki še enkrat večji kakor danes veliki parniki ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — Vožnja preko oceana samo cca 7 dni. Potniki odhajajo — — — ponedeljek, torek in četrtek vsakega tedna iz Ljubljane. — — —

Na željo pošilja natančni poduk brezplačno zastopnik

Hamburg-Amerika Linie
Dunajska cesta 31.

Fr. Seunig Ljubljana

Človeški sovražniki.

Ako si ogledamo vso stvar ob solčni svetlobi, vidimo, da človeško življenje od zibel do groba ni prav za prav nič drugega, kot neprestani boj proti notranjim in zunanjim sovražnikom najrazličnejše vrste. Ta se bori vedno in vedno z boleznijo in hiranjem, drugi zopet z denarnimi stiskami, tretji z duševnimi

in moralnimi neprilikami — kratko, pri vsakem posamičniku se pojavlja boj za obstanek v drugi obliki, nobeden ni izvzet. Iz vseh neprijetnih položajev življenja izmotati se kar najgladkeje, to je pač življenjska umetnost, katere pa nima vsak v enaki meri. Kar eden z lahkoto prebije, to treščijo drugega ob tla, in česar se eden takorekoč igraje otrese, to je drugemu neznosna peza za vse življenje. — Od zibel do groba traja neprestano boj za

obstane in res ima že otrok v zibel svoj delež od tega. V boju za obstanek pri otrocih je smatrati osebnost po leti nastopajoče želodčne in črevesne bolezni najhujšim sovražnikom. Najboljše varstvo proti njim je pravilna hrana, ki dovaja organizmu čuvajoč kar največ mogoče želodec in črevo, vse potrebne živilne snovi za njegov razvoj ter ga napravi odpornejšem proti boleznim. Jako racionalna je hrana otrok s Kufekejevo otroško moko z

mlekom, ki ima vse v materinem mleku nahajajoče se živilne snovi v pravi meri; naravni kravje mleko, katero naravno ni namenjeno za otroške želodce, fino sesedajoče ter prikladno za otroški prebavni aparat. Vse vseh mineralnih in beljakovinskih snovi pospešuje Kufekejeva moka za otroke razvoj kosti in mišic najugodnejše ter se s tem izpriča kot najučinkovitejše varstvo proti vseh boleznim, ki žugajo otrokom v njih najnežnejši dobi najhujše.

v veliki izbiri in nizkih cenah.

manufakturnega blaga

Velika zaloga

Gorica — Gosposka ulica št. 6 — Gorica

nasl. M. Mužina.

A. Bisail & Co

Trgovec,

že osem let samostojen, z dokazljivo vpeljano večjo in solidno trgovino v mestu, kateri je imel nesrečo zgubiti svojo ženo, išče si tim potom pripravne

= družice =

srednje starosti, katera ima najmanj 4000 gold. svojega premoženja.

Ponudbe s fotografijo pod strogo diskrecijo na Poste Restante 35 Maribor.

Prva konsumna zaloga olja

Henrik Curiel

Tekališče Jos. V. rdi 42. GORICA Tekališče Jos. Verdi 42.

Specialiteta oljkega olja

Jedilno olje

po 28 kr.

Srednje vrste à 32 kr. liter	
fine	36 "
iz Istre	40 "
Corfu	48 "
Bari	56 "
Molfette	64 "
Provence	72 "
Monte	
S. Angelo	80 "
Luke	96 "

Sprejemajo se naročila v posodah od 5, 10, 15 lit. katere se prepusti stranki, dokler jih rabi.

Brezplačno pošiljanje na dom.

Veliki prazni sodovi iz Srbije

iz hrastovega lesa z železnimi obroči, od 2, 7, 20, 30 do 70 hektolitrov, 6-7 cm debelosti v glavi, v popolnoma dobrem stanu, so na prodaj, kakor tudi kadi različnih velikosti. Natančneje se izve pri gosp. L. Sternu, na tekališču Jos. Verdi v hiši Medvedove konfekcijske trgovine v II. nadstr. (nasproti kavarne Schwarz).

5 kron in še več zaslužka na dan.

Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega spola za pletenje na našem stroju. Lahko in hitro delo skozi celo leto. Ni treba nobenih znanostij. Se ne gleda na oddaljenost in delo prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojev za pletenje Tomáš H. Whittick & Co — Praha trg sv. Petra 7. I. 434. — Trst, ul. Campanile 13—434.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwann-Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Ogrska

cvetlična paprika

iz Segedina I. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstne vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franko. Nadaljne posebnosti: slatina, ogrski salami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

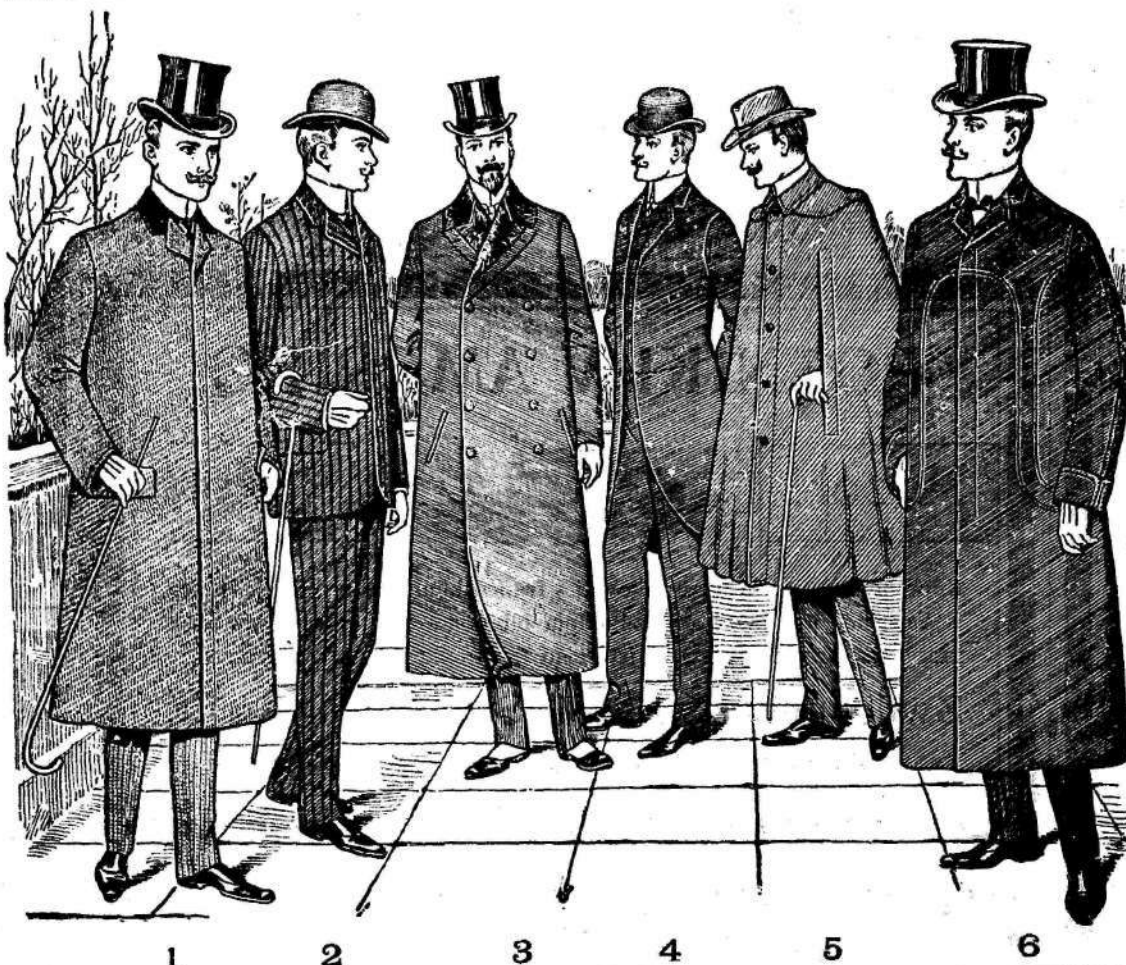
Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

J. Medved

Gorica G. Verdi 38

opozarja na svojo
* velikansko zalogo
* oblek za gospode
* gospe dečke in deklince.

Velikanska izbira
čevljev in klobukov
najboljših izdelkov.

Obleke

za jesensko in zimsko sezono:

- Št. 1 zimska suknja od 30 K naprej
- » 2 » obleka » 25 »
- » 3 » kožuh » 90 »
- » 4 » promenadna obleka od 60 K naprej
- » 5 » Peterina od 15 »
- » 6 » Ulster » 25 »
- lodenosti klobuki . . . 3 »
- fini črni in v barvah . . 6 »
- čevlji iz češke tovarne
- »Münchengrätz« . . . 12 »

== Zahtevajte pri nakupu ==

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussenig & E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju

Dobiva se povsod!

== Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Magistratna ulica. ==

Prva
goriška manufakturna
in modna trgovina
**PREGRAD —
& ČERNETIČ**

----- Gorica -----
„TRGOVSKI DOM“

Priporočata
svoje novourejene zalogo:

Volneno blago

Popelin, cibelin, žensko
sukno v vseh kako-
vostih in barvah.

Modni barhenti

flaneli, berkalini, ce-
firji, batisti i. t. d.
najnovejše vrste.

Svile in baržuni

za bluze, kakor tudi
za okraske, vsakovr-
stne čipke, broderije,
čipkaste ovratnike,
gumbe i. t. d.

Pasovi, rokavice, šerpe

otroške in ženske no-
gavice in trikot srajce.

Amerikansko perilo

za dame in gospode.

Ovratniki in kravate

večino najnovejše
fazone.

Salonske preproge

posteljne in namizne
garniture, zastore, (za-
vese), flanelaste in
šivane odeje.

Za balo in novice

raznovrstna platna,
cvilhe, žima in volna
za postelje itd.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov,
za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

V zalogi ima tudi razne kamentne plošče
univalniške za kuhinje, žlebe itd.

F. Podberšič,

avtoriz. kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

----- Priporočata -----

se slavnemu občinstvu za bližajoči se vseh vernih duš dan

svojo bogato zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostih ali finih
iz kraškega kamna najbolje vrste za 15 K in više.

Sprejema in izdeluje vsakovrstne kamo-
noseške in v strojno stroko spredelca
dela po prav zmernih cenah.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo in
na menice po 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K =
113.382. — Hranilne vloge 1.554.989.13. — Posojila 1.570.810.39
— Vrednost hiš 110.675. — (v resnici so vredne več). — Reservni
zalag 75.101.91.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

**najrazličnejša pohištva
vseh slogov**

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

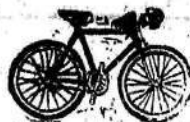
Podružnica v Trzinu, Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Spiljetu. Zastopstvo v Orizantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Najceneja poprava dvokoles

pri

BATJELU

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Zastopstvo dveh tovarov.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljud-
skega vrta. — Hotel prvega reda.
— V hotelu in dependanci nad
70 sob in salonov. — Lastna
električna razsvetljava. — Elek-
trični avtomobil-omnibus k vsem
brzovlakom in po potrebi. —
Velik park pretežno z eksotičnim
rastlinstvom. — Mirna, krasna
lega, nič prahu, kakor nalašč
za one, ki hočejo prijetno in
mirno preživeti nekaj časa v
Gorici. — Izborna kuhinja in
klet. — V hotelu je obsežna
knjižnica.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da
smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje
— vsled pridobljene koncesije od obrtne
oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v to
stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje
pri najboljših tiskalnih strokih (Schu-
ckert, Siemens & Halke) pričakujeta da,
se bode slavno občinstvo ravno tako za-
upno obračalo na podpisane kakor do-
slej ter zagotavljata solidno in ceno iz-
vršitev vsakega naročila spadajočega v
našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata
razna pojasnila
spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.

V Gorici, za vojašnico števil. 13.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene
najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, na-
mizni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christofle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gornjo tovarniško znamko in ime Christofle.